

Et flertal i biografbevillingsudvalget har stillet forslag om, at denne bestemmelse opretholdes også ved overgang til en form for friere næring, idet man anser den for nødvendig for at modvirke tendenser til kædedannelser i branchen. Af mindretallet har en del stillet forslag om, at kapital hidrørende fra filmproducenter og udlejere frit skal kunne anbringes i nybyggede biografer, medens andre går ind for fri adgang til kapitalanbringelse i såvel eksisterende som nybyggede biografer.

Ministeriet må nære stor betænkelighed ved tanken om at opretholde det gældende forbud mod anbringelse af kapital fra filmproducenter og -udlejere i biograferne. Man finder, at en opretholdelse af forbudet vil forhindre en nødvendig kapitaltilførsel til biograferne fra netop de grene af erhvervslivet, som kan have størst interesse i at investere i biograferne, som jo ellers ikke er særligt tiltrækkende som investeringsobjekter.

Ligeledes må det anses for uhensigtsmæssigt at etablere den af et mindretal foreslåede begrænsning i kapitalanbringelsen for producenter og udlejere til kun at gælde nyopførte biografer. Med en sådan regel kunne man let komme i en situation, hvor man greb til at opføre nye biografer i tilfælde, hvor en modernisering af en eksisterende biograf ville være en mere naturlig og rimelig løsning. Hertil kommer, at man i ministeriet for kulturelle anliggender har måttet konstatere, at det allerede under bevillingssystemet har vist sig vanskeligt at etablere en effektiv kontrol med overholdelsen af forbudet mod anbringelsen af kapital fra producenter og udlejere i biograferne. Man er derfor nået til det resultat, at der i forbindelse med bevillingssystemets afskaffelse bør åbnes adgang til anbringelse af kapital hidrørende fra filmproducenter og filmudlejere i såvel eksisterende som nybyggede biografer.

Endelig har man været inde på tanken om at opretholde en begrænsning i antallet af biografer, som den enkelte person eller det enkelte selskab skulle kunne drive. Ifølge den gældende lovs § 3, stk. 6, kan ingen få bevilling til eller godkendes som leder af mere end én biograf. Ministeren kan dog, når særlige omstændigheder taler herfor, gøre undtagelse fra denne bestemmelse. Et flertal i udvalget vedrørende biografbevillingssystemet har foreslået, at der ved overgang til en form for fri biografnæring skulle kunne gives tilladelse til drift af højst 3 biografer, medens et mindretal finder, at der fortsat kun bør være mulighed for, at den enkelte kan drive 1 biograf.

Det må betragtes som et centralt led i en liberalisering af biograf erhvervet, at der åbnes adgang til samdrift af biografer, idet man kun på denne måde vil kunne fremkalde en stærkt påkrævet rationalise-

ring inden for biografbranchen. Ministeriet må derfor mene, at man i hvert fald bør følge den af udvalgets flertal foreslåede ordning, hvorefter der åbnes adgang til samdrift af indtil 3 biografer. Imidlertid har ministeriet, efter en indgående overvejelse af spørgsmålet, fundet at burde gå et skridt videre og helt opgive at etablere nogen begrænsning i antallet af biografer, som den enkelte person eller det enkelte selskab skal kunne drive. Man nærer som ovenfor omtalt ikke større frygt for, at en eventuel dannelse af større eller mindre biografkæder vil føre til en forringelse af biografernes repertoire.

Derimod lægger man afgørende vægt på, at det reelt ikke vil være muligt at føre en effektiv kontrol med, at den enkelte person eller det enkelte selskab ikke er involveret i driften af mere end 3 biografer. Ministeriet mener ikke at kunne gå ind for gennemførelsen af lovbestemmelser, hvis overholdelse man ikke har rimelig mulighed for at sikre.

Derfor foreslås bevillingssystemet afskaffet til fordel for et system med helt fri biografnæring, således at forstå, at der hverken er nogen begrænsninger i kredsen, der skal kunne drive biograferne, i antallet af biografer, som den enkelte kan drive, eller i adgangen til kapitalanbringelse i biograferne. Der fastsættes heller ikke krav vedrørende biografer i adgangen til kapitalanbringelse i biograferne. Der fastsættes heller ikke krav vedrørende biografernes repertoire eller særlige bestemmelser om adgangen til at indgå aftaler om biografens repertoire eller drift især.

Det er ministeriets opfattelse, at regulering af biografvirksomhed efter overgang til fri næring ikke bør gå ud over, hvad der følger af anden lovgivning.

Det udarbejdede tilladelsessystem er i sine hovedtræk i overensstemmelse med, hvad der gælder for udøvelse af en række former for erhvervsvirksomhed, ligesom det svarer til det ved lov nr. 241 af 4. juni 1970 gennemførte tilladelsessystem for offentlig opførelse af teaterforestillinger.

Det i den gældende lovs kap. 6 (§§ 27 og 29) omhandlede biografråd forudsættes nedlagt, idet langt den væsentligste del af rådets arbejde har vedrørt bevillingsspørgsmål. Ved en ophævelse af bevillingssystemet ses der ikke at være behov for opretholdelse af et særligt rådgivende organ i sager om biograf forhold.

Til § 1.

Man har anset det for hensigtsmæssigt, at kompetencen til at meddele tilladelser blev henlagt til politimestrene, der i forvejen meddeler tilladelser til rejsebiografer, og som også i medfør af lov nr. 241 af 4. juni 1970 meddeler tilladelser til offentlig opførelse af teaterforestillinger. Ministeriets interesse i